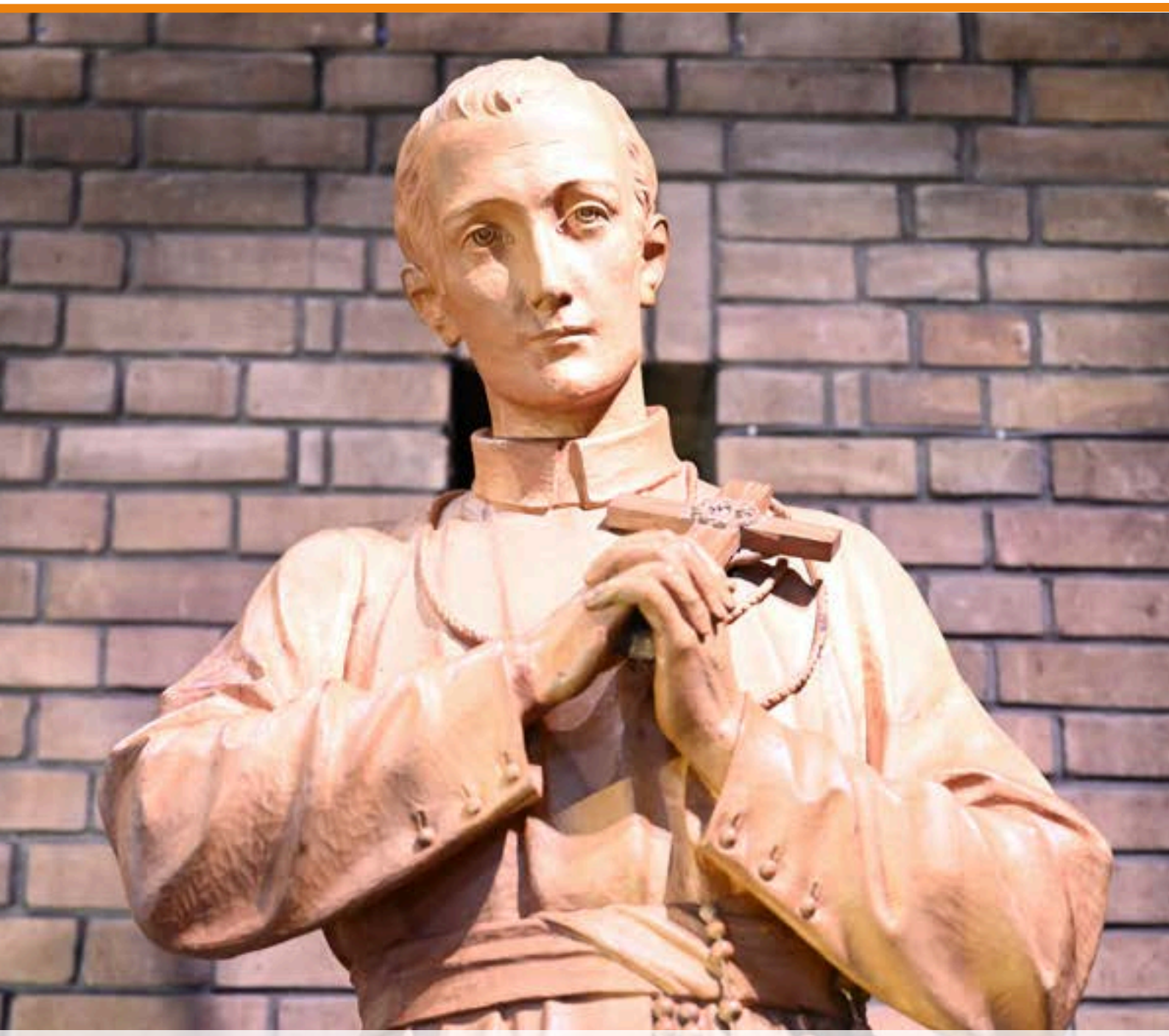
Sitio

Parochieblad

H. GERARDUS MAJELLA PAROCHIE

300 jaar Gerardus Majella

September - Oktober - November 2026 nr 3

H. Gerardus Majella Parochie
Vleutenseweg 517
3532 HK Utrecht
Telefoon 030-2931474
info@gerardusmajella.nl
www.gerardusmajella.nl
Wij zijn ook te vinden op Facebook, YouTube en Instagram onder de naam H. Gerardus Majellaparochie Utrecht

Parochiesecretariaat
Dinsdag t/m vrijdag bereikbaar van 13.30 tot 15.30 uur.

Pastoor
Br. Johannes Elias Schneider csj.

Bankrekening
Kerkbestuur
NL 27 INGB 0000 265 993
Missie en Ontwikkeling
NL 93 INGB 0003 767 475
Leerhuis
NL 98 INGB 0000 254 821
PCI (Caritas)
NL 30 RABO 0387 5214 02

Uitgelicht

Pagina 13
Wie zit er naast me in de bank?
Cees Hogenelst

Pagina 24
Broedernieuws: br. Benedict=Charbel

Pagina 26
Magnifica Humanitas: de Paus over AI

	Getijdengebed	Eucharistische Aanbidding & Biechtgelegenheid	Eucharistie - vieringen
Zondag	08:00 en 17:30	18:00-18:45	10:00 Hoogmis 16:00 ENG
Maandag	-	18:00-18:45	19:00
Dinsdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Woensdag	12:30 en 17:30	18:00-18:45	19:00
Donderdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Vrijdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00
Zaterdag	08:00, 12:30 en 17:30	18:00-18:45	07:00 en 19:00 vooravondmis

Voor actuele tijden en meer liturgische informatie, kijk op pagina ... of op de website.

Inhoud

	Pag.
Woord van de pastoor	**3**
Verdieping 300 jaar sinds de geboorte van onze patroonheilige De kracht van het nutteloze	**5**
Uit de parochie Vanuit het bestuur Fotopagina Wie zit er naast me in de bank? Aankondigingen Lijkwade van Turijn	**11**
Secretariaat Liturgische activiteiten Activiteitenkalender Personalia	**18**
English Community 300 years since the birth of our Patron Saint	**21**
Uit de Parochie Broedernieuws	**24**
Geloof in Praktijk 800 jaar Franciscus Magnifica Humanitas	**25**
Leerhuis	**27**
Kinderpagina's	**28**

Hoofdredactie

Beste medeparochianen,

Kust u wel eens een kruisbeeld, of een rozenkrans? Sprenkelt u wel eens wijwater over iets, of over uzelf als u wat extra genade nodig heeft? Of heeft u misschien een relikwie thuis van een heilige die u koestert?

Tradities die in het buitenland veelvuldig gebruikt worden, en ingebed zijn in de katholieke traditie, zijn we in Nederland misschien soms een beetje vergeten. We zijn een nuchter volk, dat is beïnvloed door het denken van Calvijn en de Verlichting: 'dingen' kunnen geen waarde in zichzelf hebben, dus het heeft niet zoveel zin om die te vereren. Of, zoals het misverstand vaak luidt: katholieken aanbidden de dingen, zoals relikwieën, of de heiligen bij wie ze horen. Dat zou afgoderij zijn. Dat is dus zeker niet het geval. Maar hoe zit het eigenlijk precies? Is het niet bijgelovig om te denken dat een rozenkrans kussen helpt? Of dat wijwater écht genade brengt?

In deze editie van de Sitio gaan we, ter gelegenheid van de 300ste geboortedag van 'onze' H. Gerardus Majella, eens wat dieper in op relikwieën, sacramentaliën en überhaupt de heiligenverering. Is het bijgeloof, afgoderij, of helpen ze ons om juist dichter bij de Vader te komen? En zo ja, hoe dan eigenlijk?

Verder kijken we vooruit op de activiteiten die na de zomervakantie weer gaan beginnen: vormingscursussen, een zangworkshop en nog meer.

Lidwine Pouw - Buirma
Hoofdredacteur

De Thabor-ervaring

Beste parochianen,

Toen ik in de zomer in mijn woestijntijd* zat, omringd door mooie natuur en stilte, en wetend nu even geen verplichtingen te hebben, vierden we op 6 augustus met de kerk het feest van de gedaanteverandering. En ik dacht bij mezelf, zoals de leerlingen toen: ‘Ach Heer, hier is het goed zijn. Laten we toch even drie tenten bouwen.’

Ik hoop dat u, nu u dit nieuwe nummer van onze Sitio in handen houdt, ook dankbaar terug kunt kijken op zo´n mooi moment, waar u tot rust bent gekomen of het hedendaagse even kon doorbreken, waar u een bijzondere genade hebt ontvangen of door een mooie ontmoeting of gesprek met iemand weer innerlijke rust, nieuwe moed en hoop kon beleven. Maar, wat toen voor de leerlingen van Jezus gold, die met Hem op de berg Thabor waren en die zijn schitterende gelaat mochten zien, dit geldt nu ook voor ons: Deze momenten van genade zijn vaak slechts een glimlach en voorproef van de hemel, en ze duren maar kort. We moeten dan weer ‘naar beneden’, naar het hedendaagse. Maar laten we hopen, dat deze Thabor-ervaring ons wel innerlijk heeft veranderd.

Veertig dagen na dit feest vieren we op 14 september het feest van Kruisverheffing. Daarmee laat de kerk ons zien, dat de Heer door die ervaring van zijn gedaanteverandering zijn leerlingen wilde voorbereiden op zijn dood aan het kruis, waar Hij volledig de verlosser van alle mensen is geworden. Zijn verheerlijking op de berg is niet alleen een voorspel van zijn verrijzenis, maar ook een aankondiging van onze aanneming tot kinderen van God en van de heerlijkheid die eens het gehele lichaam van Christus ten deel zal vallen.

Juist in deze zekerheid die het geloof ons geeft, mogen we nu weer het nieuwe pastorale jaar beginnen, en gewoon het dagelijks leven met zijn uitdagingen en zijn moeizaam werk aangaan. Wat mezelf als pastoor betreft heb ik om mij heen een nieuw team gevormd (Missionaire Parochie Team) met wie ik eraan wil werken, om in onze parochie nog beter mensen tot missionaire leerlingen te maken. Mensen die niet alleen zelf Jezus willen navolgen, maar die – zoals de leerlingen over de eeuwen heen – door de geestelijke nood van onze medemensen hier in Utrecht geraakt zijn, die de levende God nog niet kennen, die naar houvast en oriëntatie zoeken. Hen bij de bron van het waarachtige leven te willen brengen en hen daar naartoe te begeleiden, dat is onze opdracht als parochie!

Graag beveel ik u onze nieuwe parochiegids 2026-27 aan, die een mooie overzicht geeft, over wat er allemaal al gebeurt en wordt aangeboden in onze parochie. Moge de H. Gerardus Majella, patroonheilige van onze parochie en wiens 300 jaar-jubileum van zijn geboorte we dit jaar vieren onze voorspreker zijn. Moge hij ons ook inspireren, om een trouwe kudde te zijn, die de stem van de Goede Herder steeds beter kan onderscheiden, en om onze netten uit te gooien, om nieuwe vissen voor de Heer te vangen.

God zegene ons, al onze dierbaren en ons werk!

P. Johannes Elias Schneider
pastoor

**Woestijntijd noemen we bij de broeders de jaarlijkse momenten, waar we, zoals Jezus zelf dit ook regelmatig deed, een eenzame plek opzoeken, om in de stilte en in het tijdnemen voor persoonlijk gebed met de Heer alleen te zijn en zo tot (fysieke en innerlijke) rust en geestelijke vernieuwing te komen.*

UW STEUN ONZE TOEKOMST

Heeft u al eens er over gedacht de parochie te gedenken in uw testament?

Dit kan een mooi gebaar zijn om het geloof door te geven.

Wilt u hier een keer over praten? Stuur dan een email naar de pastoor of naar de penningmeester info@gerardusmajella.nl of maak een afspraak via het secretariaat.

H. GERARDUS MAJELLA PAROCHIE

R.K. Zorgcentrum ROOMBURGH
Zorgzaam, betrokken en gastvrij

Hof van Roomburgh 46
2314 ZC Leiden
T | 071 589 22 00
W | www.roomburgh.nl

R.K. ZORGCENTRUM ROOMBURGH BIEDT
naast zorg voor mensen met dementie en somatiek intramuraal ook:
Thuiszorg • huishoudelijke ondersteuning • casemanagement
dagbesteding • maaltijden aan huis

KOEMI

Aanbevolen vanaf 6 jaar

De Familiemusical
FRANCISCUS
van Bas en Cissy Suijkerbuijk

31 OKTOBER
RIJSSEN
14:00 uur | Parkgebouw
Oosterhofweg 49 | 7461 BT

INFO & TICKETS | VANAF €19,50
FRANCISCUS-MUSICAL.ORG

Actie
Kerkbalans
Geef vandaag voor de kerk van morgen

st barbara
R.K. BEGRAAFPLAATS EN CREMATORIUM

Prinsesselaan 2 • 3583 GZ Utrecht • t 030 251 56 15
www.begraafplaats-sintbarbara.nl

Uw advertentie hier? Mail naar info@gerardusmajella.nl

Gerardus Majella: onze patroonheilige

300-jarig geboortejubileum

Ngawara Highet Dekelver

Dit jaar is het 300 jaar geleden dat de heilige Gerardus Majella werd geboren — een bijzonder betekenisvolle verjaardag voor degenen onder ons die horen bij een kerk die naar hem vernoemd is.

Voor velen in onze gemeenschap is Gerardus Majella een bekende naam. We zien hem op onze kerk staan en horen hem in het parochieleven. Maar hoeveel weten we eigenlijk over de jonge Italiaanse heilige achter die naam? En waarom blijven katholieken, drie eeuwen na zijn geboorte, heiligen zoals Gerardus eren, hun relikwieën bewaren en om hun voorspraak vragen?

Of we nu al ons hele leven katholiek zijn, momenteel catechese volgen, onlangs zijn teruggekeerd naar de Kerk, of dit tijdschrift gewoon bij toeval hebben opgepakt tijdens een bezoek: deze verjaardag is een uitnodiging om eens wat beter te kijken.

Wie was de heilige Gerardus?

Gerardus Majella werd op 6 april 1726 in Muro Lucano, in Zuid-Italië, geboren in een arm maar vroom katholiek gezin. Nadat hij op jonge leeftijd zijn vader had verloren, ging Gerardus werken om zijn familie te helpen onderhouden. Uiteindelijk trad hij als lekenbroeder toe tot de Congregatie van de Allerheiligste Verlosser – de Redemptoristen.

Hij was geen priester, noch bisschop. Hij schreef geen groot theologisch werk en bekleedde geen machtige functie. Zijn aardse leven was zelfs opmerkelijk kort: Gerardus stierf in 1755 op slechts 29-jarige leeftijd aan tuberculose. Toch maakten zijn diepe gebedsleven, nederigheid, naastenliefde, gehoorzaamheid en opmerkelijk vertrouwen in God indruk op de mensen om hem heen. Verhalen over zijn heiligheid en over buitengewone gebeurtenissen die met hem in verband worden gebracht, zijn veelvuldig verteld na zijn dood. Een uitgebreidere omschrijving van zijn leven is te vinden in het volgende artikel, ‘De Kracht van het Nutteloze’.

Gerardus werd vooral geliefd als bemiddelaar voor moeders, aanstaande moeders, ongeboren kinderen en echtparen die naar een kind verlangen. Hij werd in 1904 door paus St. Pius X heilig verklaard. Drie eeuwen na zijn geboorte zijn zijn naam en de verering voor hem ver buiten het kleine Italiaanse stadje waar hij geboren werd doorgedrongen — zelfs tot in onze eigen parochie hier in Utrecht.

Waarom vereert de Kerk heiligen en bewaart ze relikwieën?

Deze verjaardag biedt ons ook de gelegenheid om iets te onderzoeken dat soms verkeerd begrepen kan worden — en dat zelfs voor levenslange katholieken verrassend moeilijk uit te leggen kan zijn.
Het antwoord begint niet bij de heiligen, maar bij Jezus Christus. Centraal in ons geloof staat de incarnatie: God werd mens en kwam in de fysieke wereld. Ons sacramentele leven weerspiegelt dit. We worden gedoopt met water. We worden gezalfd met olie. Een priester legt de handen op degenen die gewijd worden. En in het hart van elke mis worden brood en wijn het Lichaam en Bloed van Christus. **Het katholieke christendom is een geloof waarin de fysieke wereld relevant is.** God heeft haar geschapen, is erin getreden en gebruikt fysieke tekenen om Zijn genade over te brengen.

De Schrift zelf geeft ons treffende voorbeelden. In het Oude Testament komt een dode weer tot leven nadat hij de beenderen van de profeet Elisa heeft aangeraakt (2 Koningen 13:20–21).
In de Handelingen werden doeken die in aanraking waren geweest met de heilige Paulus naar zieken gebracht, en werden mensen genezen (Handelingen 19:11–12).

Waren de beenderen van Elisa magisch? Zat er een of andere mysterieuze kracht in de kleding van Paulus? Nee. De kracht kwam van God. En dat blijft essentieel om de katholieke devotie vandaag de dag te begrijpen. Aanbidding komt alleen God toe. Katholieken aanbidden de heilige Gerardus niet. Evenmin aanbidden wij Maria, de andere heiligen, beelden, medailles of relikwieën. Aanbidding komt alleen God toe — de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

In plaats daarvan vereren we de heiligen. We eren hen omdat we erkennen wat Gods genade in hun leven heeft bewerkstelligd. Misschien begrijpen we hier al iets van door gewone menselijke ervaring.

Velen van ons koesteren een voorwerp dat toebehoorde aan iemand van wie we houden: een trouwring, een handgeschreven brief, een oude foto of misschien een rozenkrans van een ouder of grootouder. Het voorwerp is belangrijk vanwege de persoon aan wie het toebehoorde.

Een relikwie van een heilige is ook een tastbare verbinding met een echt menselijk leven – maar met een belangrijk verschil. Wij geloven dat zij die in Christus sterven, in Hem blijven leven.

“Ik geloof in de gemeenschap van de heiligen.”

We belijden deze woorden regelmatig in de geloofsbelijdenis, maar het is de moeite waard even stil te staan bij wat ze betekenen. De Kerk bestaat niet alleen uit degenen die we tijdens de mis naast ons zien zitten. **Degenen die tot Christus behoren, blijven ook na de aardse dood verenigd in Zijn Lichaam.** De heiligen zijn daarom niet louter historische helden die katholieken van een afstand bewonderen. Het zijn onze broeders en zusters in Christus. Dit is ook de reden waarom we om hun voorspraak vragen. We vragen een vriend, familielid of medeparochiaan zonder aarzelen: „Bid alstublieft voor mij.“ Wanneer we zeggen: „Heilige Gerardus, bid voor ons“, vragen we een ander lid van het Lichaam van Christus om voor ons te bidden bij God. **De heiligen vervangen Jezus Christus niet en concurreren ook niet met Hem. Alles wat zij zijn, en alles wat wij in hen eren, komt van Hem.**

Wat is een relikwie precies?

Relikwieën geven ons een fysieke verbinding met deze gemeenschap. Sommige relikwieën maken deel uit van de stoffelijke resten van een heilige. Andere zijn voorwerpen die de heilige persoonlijk bezat of gebruikte, terwijl weer andere in contact zijn geweest met dergelijke relikwieën.

Waarom zou het lichaam van een heilige ertoe doen?

Omdat we elke zondag ons geloof belijden in „de opstanding van het lichaam“. Het lichaam van een heilige was het lichaam waarin die persoon bad, werkte, leed, de eucharistie ontving, anderen diende en Christus volgde. Relikwieën herinneren ons daarom aan iets wonderbaarlijk eenvoudigs: heiligen waren echte mensen. Heiligheid werd beleefd door hun gewone menselijke leven.

Heilig betekent niet magisch. Hetzelfde geldt voor gezegende objecten en sacramentaliën. Een rozenkrans is geen geluksketting. Een medaille is geen talisman. Wijwater heeft geen magische krachten. Een kruisbeeld brengt onze ogen -en ons hart- naar het offer van Christus. Een medaille van een heilige helpt ons eraan te herinneren dat we het gebed van die heilige kunnen vragen, en dat we zijn of haar deugden als voorbeeld kunnen nemen. Al deze dingen mogen nooit een vervanging zijn van onze relatie met God; ze zijn ervoor om ons juist te helpen om een intiemere relatie met Hem te krijgen.

Waarschijnlijk is dit het dat ons brengt tot de echte betekenis van het herdenkingsjaar van St. Gerardus. Relieken helpen ons om terug te kijken en, op een kleine manier, de levens aan te raken van christenen die voor ons uit zijn gegaan. **Maar de heiligen zelf leiden ons juist altijd naar voren – eigenlijk naar boven – richting Christus.**

> *De heiligen herinneren ons eraan dat heiligheid niet iets is dat in het verleden hoort. Het is de roeping van iedere christen.*

Driehonderd jaar later

Gerardus was een heel gewoon mens. Hij werkte. Hij leed. Hij onderging onbegrip en ziekte. Hij bad. Hij diende. En tijdens zijn 29 jaar hier op aarde heeft hij steeds, door Gods genade, het gewone om weten te vormen tot iets heiligs. Voor hen die al decennia lang katholiek zijn, is dit jubileumjaar een uitnodiging om de betekenis van tradities die er in gesleten zijn, te herontdekken.

Voor hen die pas recent begonnen zijn met hun weg in het katholieke geloof, is dit misschien weer een nieuw venster in de rijkdommen van het geloof dat open gaat. En voor de bezoeker die toevallig de kerk binnenliep en zich afvraagt waarom deze kerk Gerardus Majella heet, voorziet zijn leven op een prachtige manier van een antwoord. De heiligen herinneren ons eraan dat heiligheid niet iets is dat in het verleden hoort. Het is ook niet voorbehouden voor priesters, religieuzen, theologen of die ene heel bijzondere. Het is de roeping van iedere christen.

Driehonderd jaar na zijn geboorte richt St. Gerardus zichzelf, en ons met hem, nog altijd naar boven, naar die Ene die hij zo liefhad. Mogen wij steeds meer leren om hetzelfde te doen.

Heilige Gerardus Majella, bid voor ons.

Dit artikel is een vertaling van het Engelse artikel op pagina 21

De kracht van het nutteloze

Karsten Setz

Onze moderne tijd wordt getypeerd door twee ongeschreven, maar dwingende dogma's: het dogma van de nuttigheid en het dogma van de zelfverdediging. Enerzijds ontleent de moderne mens zijn waarde aan wat hij produceert en presteert. We zijn wat we doen. Wie niet efficiënt is, valt buiten de boot. Anderzijds leven we in een afrekencultuur waarin reputatie en imago alles zijn. Wanneer we bekritiseerd of onrechtvaardig behandeld worden, gebiedt de tijdgeest ons om onmiddellijk terug te slaan, onszelf te rechtvaardigen en ons 'recht' op te eisen. Stilte wordt gezien als zwakte; overgave als verlies.

Hoe radicaal anders is de getuigenis van een jonge broeder uit de achttiende eeuw, wiens leven een directe aanval was op deze beide wereldse overtuigingen. De heilige Gerardus Majella (1726-1755), een lekenbroeder bij de Redemptoristen, werd slechts negenentwintig jaar oud. Hij schreef geen theologische traktaten en was fysiek zo zwak dat men hem aanvankelijk niet eens in het klooster wilde opnemen. Toch is hij een van de meest geliefde volksheiligen geworden.

Achtergrond

Gerardus werd geboren in Muro, in het zuiden van Italië. Na de vroege dood van zijn vader moest hij als tiener de kost verdienen als leerling-kleermaker. Het was een harde leerschool; hij werd gepest en geslagen door zijn baas. Later trad hij in dienst bij de lokale bisschop, een man die berucht was om zijn woede-uitbarstingen, waardoor geen enkele bediende het langer dan een paar weken bij hem volhield. Gerardus bleef drie jaar, tot de dood van de bisschop. Hij zag in alles, zelfs in het onrecht dat hem werd aangedaan, de wil van God. Hij zag het omhelzen van het lijden als een diepe manier om Christus na te volgen.
Zijn leven roept ons op tot de dwaasheid van het kruis, de vrijheid om 'nutteloos' te zijn voor God, en de moed om ons ultieme oordeel volledig in Zijn handen te leggen.

Intreden

Toen de missionarissen van de jonge congregatie der Redemptoristen in Muro kwamen preken, wist Gerardus dat daar zijn roeping lag. Maar de overste, pater Cafaro, wees hem resoluut af vanwege zijn zwakke gezondheid. Toen de paters vertrokken, liet de familie van Gerardus hem opsluiten in zijn kamer om te voorkomen dat hij ze zou volgen. Maar Gerardus bond de lakens van zijn bed aan elkaar, klom uit het raam en rende de missionarissen achterna. "Neem mij aan," smeekte hij, "probeer het met mij, en stuur me weg als ik nergens goed voor ben." Geconfronteerd met deze volharding gaf pater Cafaro toe, maar hij stuurde Gerardus naar het klooster met een briefje waarin stond: "Ik stuur u een nieuwe broeder, die wat werk betreft volstrekt nutteloos zal zijn."

In de ogen van de wereld had Gerardus geen instrumentele waarde. Maar in de economie van de genade is zwakte vaak de voorwaarde voor heiligheid. **God zoekt geen succesvolle managers, maar harten die leeg en ontvankelijk zijn.** We moeten eerst ontvangen voordat we kunnen geven. Omdat Gerardus de stempel van zijn 'nuttelоosheid' in nederigheid aanvaardde, kon de genade ongehinderd in hem werken. Al snel bleek hij onmisbaar: hij werkte met een bovenmenselijke ijver als kleermaker, portier en koster, en werd een geestelijk kompas voor velen.

Lastercampagne

Het hoogtepunt van Gerardus' heiligheid, en tevens zijn zwaarste beproeving, kwam in 1754. In zijn liefde voor de Kerk hielp Gerardus vaak arme meisjes om als kloosterlinge in te treden. Een van hen, Neria Caggiano, ontdekte na drie weken dat het kloosterleven niets voor haar was en keerde terug naar de wereld. Om haar eigen falen te verbloemen, besloot ze de reputatie van haar weldoener te vernietigen. In een brief aan de stichter van de orde, de heilige Alfonsus de Liguori, beschuldigde ze Gerardus van een ernstige zonde van onkuisheid.

Voor een religieus is er geen ernstigere beschuldiging denkbaar. Alfonsus riep Gerardus ter verantwoording. Waar ieder ander mens in woede zou zijn ontstoken en zijn onschuld ten stelligste zou hebben verdedigd, deed Gerardus iets onbegrijpelijks. Hij zweeg. Hij bracht geen enkel woord ter verdediging uit. Hierin kunnen we de volmaakte imitatie van Christus herkennen, die voor Pilatus ook zweeg en "als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zijn mond niet opendeed". **Gerardus weigerde zichzelf te rechtvaardigen, omdat hij zijn rechtvaardiging uitsluitend en alleen van God verwachtte.**

Het Kruis

De prijs voor deze stilte was vrij hoog. Alfonsus kon vanwege zijn stilte niet anders dan het meisje geloven en hem zwaar straffen. Gerardus werd het voorrecht ontnomen om te heilige Eucharistie te ontvangen en mocht geen contact hebben met de buitenwereld. Voor iemand wier hele bestaan om de Eucharistie draaide, was dit een zware geestelijke kruisiging. Toen men hem vroeg om in de Mis te dienen, smeekte hij om dit niet te hoeven doen, uit angst dat het verlangen naar de Hostie hem ertoe zou brengen deze uit de handen van de priester te grissen. Toch droeg hij deze kwelling maandenlang, volkomen verzonken in de wil van God.

Pas toen Neria later ernstig ziek werd, kreeg zij wroeging en bekende zij schriftelijk dat haar beschuldiging pure laster was. De onschuld van Gerardus was voor eens en voor altijd bewezen. Terwijl het hele klooster jubelde van vreugde, bleef Gerardus volmaakt gelijkmoedig. Hij was niet gebroken of rancuneus tijdens zijn beproeving, en hij was niet euforisch bij zijn eerherstel. **In beide situaties had God gesproken; in beide was Zijn heilige wil geschied.**
Gerardus vond door totale onderwerping aan Gods wil een vrijheid die de vrijheid van de wereld oversteeg.

Wonderen

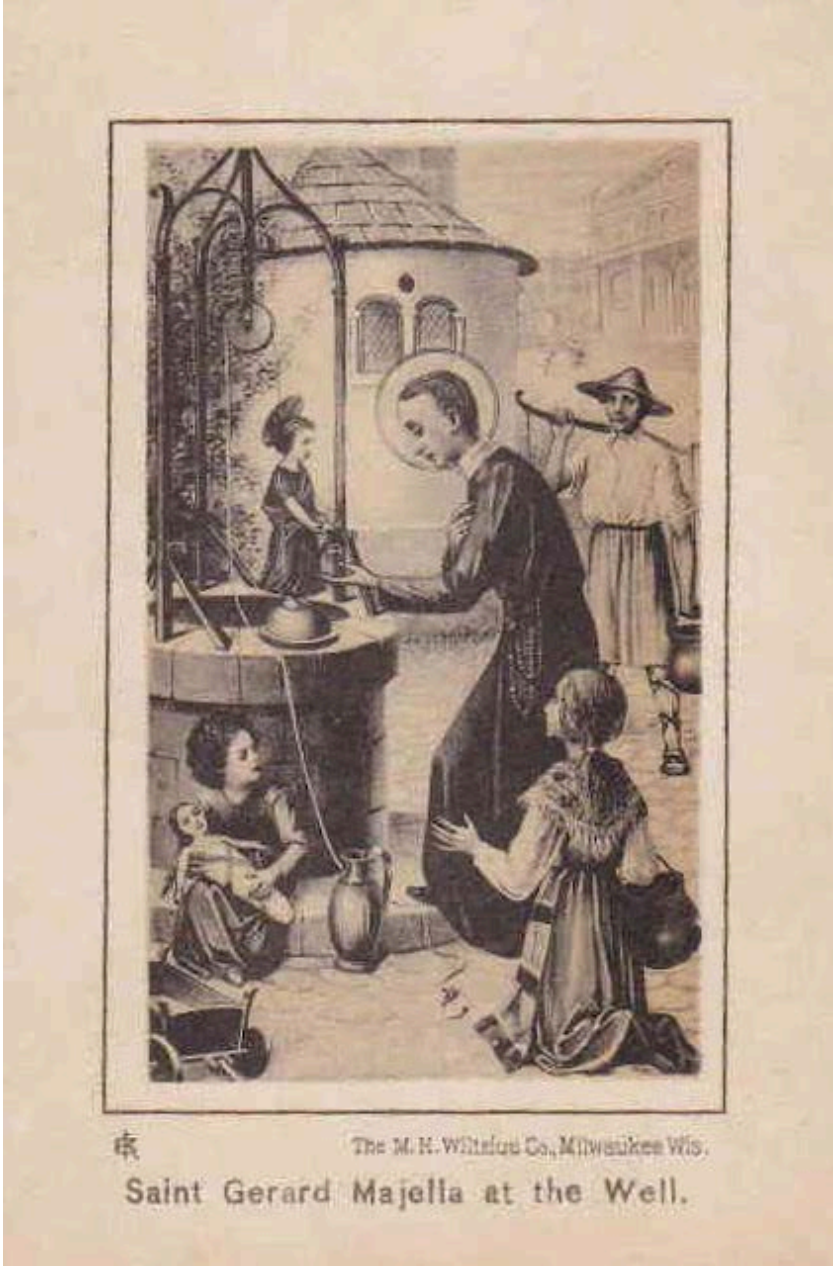
De kronieken van zijn heiligverklaringsproces staan bol van de wonderen. Hij las de harten van mensen in de biechtstoel. Hij werd op twee plaatsen tegelijk gezien (bilocatie) en vermenigvuldigde brood voor de armen. Al deze fenomenen zijn de uitstraling van een mens die zo afhankelijk van en doorzichtig voor zijn Schepper was geworden, dat de goddelijke genade ongehinderd door hem heen stroomde.

Een van de mooiste paradoxen is dat deze celibataire, ascetische kloosterling de geschiedenis is ingegaan als "il santo dei felici parti", de heilige van moeders en een voorspoedige bevalling. Dit begon al tijdens zijn leven. Toen hij op een dag het huis van de bevriende familie Pirofalo verliet, riep een van de dochters dat hij zijn zakdoek had laten liggen. In een moment van profetisch inzicht antwoordde Gerardus: "Houd hem maar. Je zult hem op een dag nog nodig hebben." Jaren later, toen het meisje getrouwd was en tijdens haar bevalling in direct levensgevaar verkeerde, herinnerde zij zich zijn woorden en vroeg om de zakdoek. Zodra zij deze ontving, week het gevaar en werd er een gezond kind geboren. Tot op de dag van vandaag worden zijn relieken, zoals in onze parochie, gebruikt in gebed om een voorspoedige bevalling. Doordat hij afzag van menselijk vaderschap en zichzelf, naar het voorbeeld van Christus, volkomen leegmaakte (kenosis), gaf God hem een geestelijk vaderschap over duizenden families door de eeuwen heen.

Het einde op aarde

In de herfst van 1755 kreeg Gerardus hevige bloedingen. Hij wist dat zijn einde naderde en liet een bordje op de deur van zijn cel hangen met de tekst: "Hier geschiedt de wil van God, zoals God het wil, en zolang Hij het wil." Net voor middernacht op 15 oktober blies hij zijn laatste adem uit, en ging zijn ziel terug naar God.

Gerardus toont ons dat ware grootheid niet ligt in wat wij voor onszelf kunnen veroveren, beargumenteren of beschermen, maar in de moed om, in de ogen van de wereld, 'nutteloos' te zijn, opdat we in Gods handen een instrument van eindeloze genade kunnen worden.
Kunnen wij, werkelijk en ten diepste, geloven dat Zijn wil onze hoogste vrede is? Ik hoop het!

Vanuit het bestuur

Bert Buirma

Beste medeparochianen,

Het themanummer deze keer gaat over Gerardus Majella. De naamgever van onze parochie. Het is heel belangrijk om ons te realiseren welke bronnen hebben geleid tot de parochie die wij nu zijn. Precies 90 jaar geleden, op 30 juni 1936 werd onze kerk officieel door de nieuwe aartsbisschop Mgr. Jan de Jong geconsacreerd.

Naast het stilstaan bij de geschiedenis is ook het nieuwe seizoen weer begonnen. Wij hebben een prachtige parochiebarbecue gehad om dit te markeren. En er staan weer zeer veel activiteiten op de agenda, zoals Alpha-cursus, Sycamore, Marriage course, en nog veel meer. Zie elders in het blad.
Een deel van ons heeft vakantie gevierd en hopelijk heeft ons dit goed gedaan. Zowel fysiek als geestelijk hebben wij ons hierdoor weer kunnen opladen. Mijn vrouw en ik zijn niet veel weggeweest, maar ook dan is de zomervakantie een periode van relatieve rust en moment voor opladen.

Tot in september is er vrijdagmiddag om 14:00 uur een wekelijks concert op het gerestaureerde carillon. Volgens de kenners is het van bijzondere kwaliteit, van harte aanbevolen.
Voor de vakantie is er een actie geweest om extra middelen te werven voor de vervanging van de verlichting in de kerk. Dank voor ieders bijdrage. De komende maanden zal aan deze vervanging van de lampen worden gewerkt. Een enkele lamp is al vervangen en als dat nog niet wordt opgemerkt is dat een goed teken.

Er heeft zich inmiddels een groepje gevormd om het beheer van het winkeltje in het Leerhuis verder vorm te geven. Belangrijk hierbij is dat wij van u horen, waar behoefte aan is; zoals welke boeken, welke cadeaus enzovoort.

Carla Stam is formeel benoemd tot onze nieuwe secretaris in het kerkbestuur. Raymond Hoogeveen heeft dit 4 jaar gedaan en wij zijn hem daarvoor zeer erkentelijk.
Als penningmeester blijf ik u danken voor alle bijdragen die u reeds doet in geld en/of met uw tijd als vrijwilliger.

Bert Buirma

Penningmeester

Parochie in beeld

Wie zit er naast mij in de bank?

Cees Hogenelst

In deze rubriek spreken we met vrijwilligers die op de achtergrond veel werk verrichten, maar waarvan veel parochianen niet weten dat dit allemaal moet gebeuren. Cees is een van hen. Ik zoek hem thuis op in Hagestein.

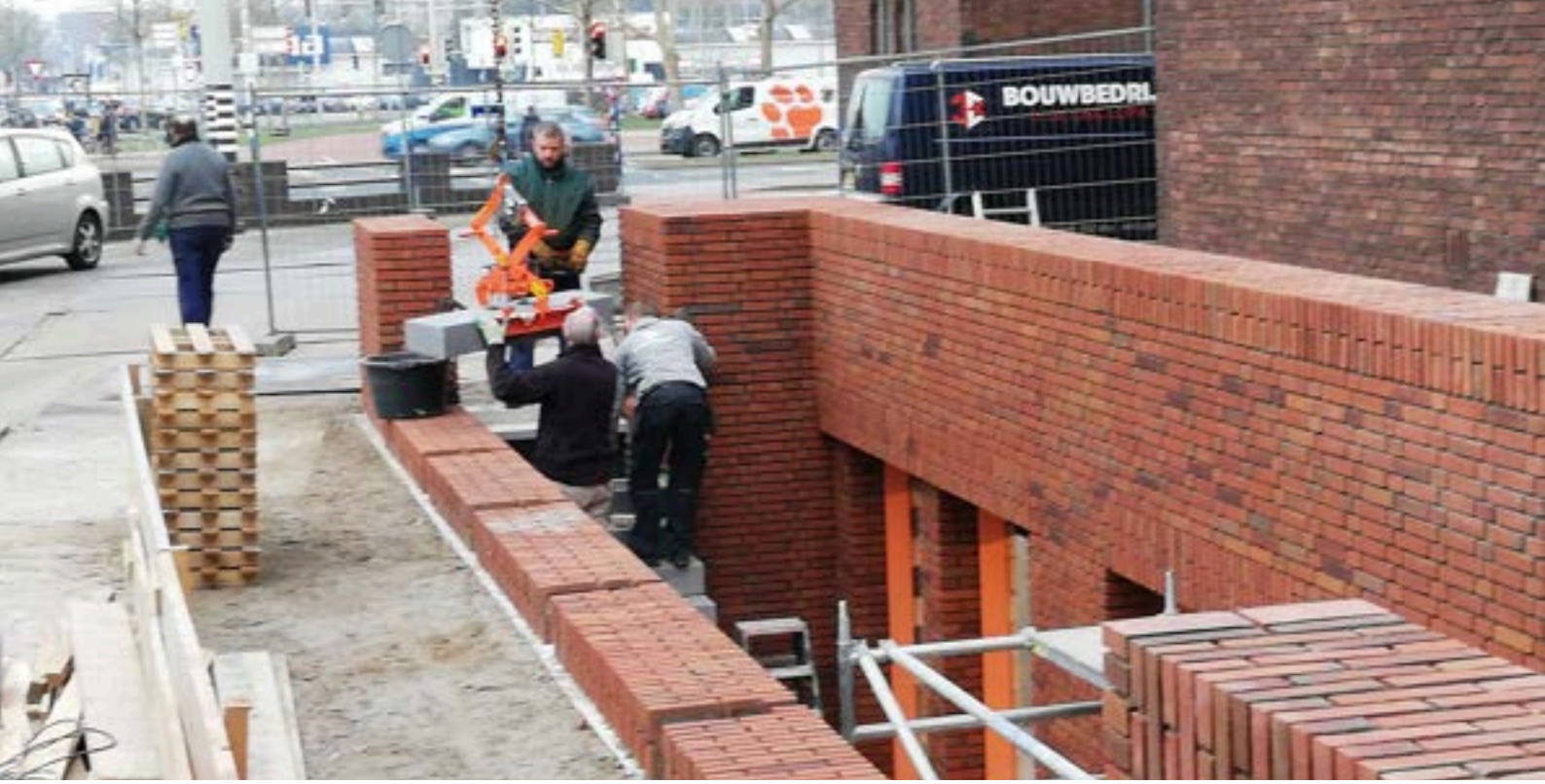
Cees, hoe ben je eigenlijk in de Majellakerk en het kerkbestuur terechtgekomen?
Wij woonden van 1978 tot 1988 in Utrecht waar de kinderen naar de kathedrale koorschool gingen. Op een gegeven moment zijn we toen bij de Majellakerk beland. Toen ik in Hagestein kwam wonen, werkte ik in de restauratie van oude gebouwen en kerken. Omdat ik dus veel wist van het onderhoud van oude gebouwen, vroeg pastoor Mensink of ik in het kerkbestuur wilde komen. Al die tijd verzorgde ik het onderhoud van de kerk. Inmiddels doe ik dit, met wat tussenpauzes, al ruim 25 jaar. Het bevalt goed; we werken heel soepel samen.

Wat doe je zoal voor de kerk?
De vraag is eigenlijk: wat doe ik allemaal niet! Gebouwonderhoud houdt in eerste instantie in dat ik meerjarenonderhoudsbegrotingen maak en elk jaar aanpas. Ik zit bij vergaderingen en ik regel alles met de installateurs en de bedrijven die iets in de kerk moeten doen, zoals beveiliging en cv-onderhoud. Gelukkig heb ik Gerard Baak als back-up voor het opvangen van monteurs. Wat dat betreft hebben Gerard en ik elkaar wel gevonden: aan een half woord hebben we genoeg. Je weet van elkaar wat je nodig hebt. We weten allebei wat er komt kijken bij gemeentelijke monumenten, wat er kan en wat er niet kan. Soms helpt oud-schilder Jan Redegeld ons ook.

Je bent dus veel in en om de kerk te vinden.
Ik vraag offertes aan, ik heb net de schilder opdracht gegeven voor de buitenkant van het Leerhuis. Maar om de kosten te drukken doe ik zoveel mogelijk zelf. Als er iets kapot is, zorg ik dat het gefikst wordt. Komende zaterdag ben ik er weer om gekleurd glas-in-lood te plaatsen bij de zijingang naar de kapel van de broeders. Ook het casco onderhoud van het Majellacentrum heb ik erbij en ook wat van de studentenpanden.

> *Handige handen voor grote of kleine klussen zijn altijd welkom!*

Onlangs deed het warm water in het Leerhuis het niet. Al met al ben ik daar vier keer voor actief geweest. Ik ben nu de kerkdeuren aan het schilderen. Laatst was er een buitenkraan in de gevel van de pastorie lek. Ik heb toen een loodgieter gebeld om meteen de hele oude leiding in de kruipruimte te vervangen. Als er één kraan gaat lekken, kun je erop wachten tot de rest ook kapotgaat.

Je pakt ook grote projecten op, zoals het souterrain.
Het werk in het souterrain was mij niet vreemd omdat ik dat vanuit mijn werk al vaker had gedaan. Ik had toen wel een dubbele pet op: ik was uitvoeringstechnisch de voortrekker én vanuit het kerkbestuur de opdrachtgever. De restauratie van de glas-in-loodramen en het carillon waren wel echt de eyecatchers. Bij het carillon heb ik zelf het metselwerk gerepareerd en de stalen balken behandeld. Dat waren nogal acrobatische kunsten, want zoveel ruimte heb je daar niet! De trappen heb ik samen met mijn zoon gemaakt, geplaatst en beveiligd. Een enorme berg werk.

Kan dat niet meer verdeeld worden?
Dat zou heel fijn zijn, maar veel klussen worden overdag gedaan op een doordeweekse dag. Dan kunnen de meeste mensen niet. Toch zijn handige handen voor kleine of grotere klussen altijd welkom. Denk aan een deur verhangen, schilderen, stukadoren of een stukje metselen. In september ben ik bezig voor broeder Johannes Elias voor de binnentuin; daar zou ik wel hulp bij kunnen gebruiken.

Draag je steentje bij aan ons kerkgebouw!
Na dit gesprek met Cees kan ik hem alleen maar gelijk geven: je kunt hem beter vragen wat hij niet doet! Heel hartelijk dank, Cees, dat je zo'n grote bijdrage levert om onze kerk in goede staat te houden.

Maar dit zware werk hoeft hij niet alleen te dragen. Ben jij handig, steek je graag af en toe de handen uit de mouwen en wil je bijdragen aan ons mooie gebouw? Meld je dan aan via het secretariaat. Vele handen maken immers licht werk!

Podcast Radio Maria: Guadalupana

6 oktober 14:00u: Uitzending met kardinaal Eijk

Misschien hebt u de naam Guadalupana weleens voorbij zien komen. Letterlijk betekent die naam: "vrouw uit Guadalupe", oftewel: Onze-Lieve-Vrouw van Guadalupe. Het is ook de naam van het maandelijkse prolife-gebedsuur dat ik met veel vreugde mag verzorgen en presenteren op Radio Maria.

De bijzondere devotie tot Onze-Lieve-Vrouw van Guadalupe vindt haar oorsprong in Mexico. Op 12 december 1531 verscheen de heilige Maagd Maria aan de eenvoudige Azteek Juan Diego, die later door paus Johannes Paulus II heilig werd verklaard. Zoals ook bij de verschijningen in Lourdes aan de heilige Bernadette koos Maria niet voor een machtig of invloedrijk persoon, maar voor iemand van eenvoudige komaf. Ook Juan Diego werd aanvankelijk niet geloofd en moest zijn boodschap herhaaldelijk verdedigen.

Het meest bijzondere is de afbeelding die achterbleef op de tilma, het manteldoek van Juan Diego. Tot op de dag van vandaag vormt deze afbeelding een raadsel voor de wetenschap. Net als de Lijkwade van Turijn behoort de tilma tot de meest onderzochte relikwieën ter wereld. Wetenschappers kunnen nog altijd niet verklaren hoe de afbeelding is ontstaan. Bovendien zijn er bijzondere kenmerken ontdekt, zoals de weerspiegelingen in de ogen van Maria. Mede hierover vertelt pastoor Pieter Zimmermann in een speciale videoproductie die Radio Maria enige tijd geleden maakte. Hoewel Radio Maria normaal gesproken aan audio doet, kozen we er bewust voor om hiervan een video te maken, zodat de afbeelding bekeken kan worden terwijl de symboliek wordt uitgelegd. Die video is nog altijd online beschikbaar en beveel ik u van harte aan. Zie daarvoor de QR-code.

In het maandelijkse gebedsuur Guadalupana bidden wij samen voor de bescherming van het menselijk leven, in het bijzonder voor het ongeboren menselijk leven. Inmiddels heb ik daarbij vele boeiende gasten mogen ontvangen. In oktober verwacht ik zelfs kardinaal Wim Eijk live te mogen verwelkomen. Als aartsbisschop van Utrecht, kardinaal, arts én medisch ethicus geldt hij, ook internationaal, als een groot gezag op het gebied van de medische ethiek en de bescherming van het menselijk leven. Deze uitzending is te beluisteren op **6 oktober 2026 om 14:00** uur en daarna in de Audiotheek van Radio Maria.
Heer, help ons om het leven steeds opnieuw te ontvangen als Uw kostbare gave, op voorspraak van de heilige Juan Diego en Onze-Lieve-Vrouw van Guadalupe. Moeder Maria, sla uw mantel om de ongeboren kinderen. Amen.

Antoon van den Boogaard,
redacteur van Radio Maria

Workshop gregoriaans

In het najaar van 2026 biedt de Gerardus Majella een workshop Gregoriaans aan onder leiding van de dirigent van het Gregoriaans Koor Utrecht, Anthony Zielhorst.
Deze workshop is bedoeld voor alle (jonge) mannen, die geïnspireerd worden door dit gewijde gezang en er zingend kennis mee willen maken.
Het instapniveau dat wordt gevraagd is plezier in zingen en lef om dat in groepsverband te doen.

In deze workshop leren de deelnemers de eenvoudige gregoriaanse gezangen zingen voor de Eucharistieviering van 8 november 2026. De Missa XI, Credo III, Salve Regina, Communio en Introitus + Latijnse acclamaties worden gezongen.

Voorbereiding: twee workshop-avonden in de Gerardus Majella
· Woensdag 14 oktober 20:00 – 21:30 uur in het Leerhuis
· Woensdag 4 november 20:00 – 21:30 uur in de kerk
· Zondag 8 november: Gregoriaans zingen in de Mis.
In de Mis komen de zangers van het Gregoriaans Koor Utrecht meezingen. Zij nemen het moeilijker repertoire voor hun rekening.

· Kosten: 15 EURO p.p.
Te voldoen aan de parochie: Kerkbestuur Gerardus Majella
IBAN NL27 INGB 0000 2659 93 o.v.v Workshop Gregoriaans

· Aanmelden: vóór 15 september.
Mail naar: post@sonjaroskamp.nl
Of Whatsapp naar: 06-41330567
Of via de QR-code

Meer info: www.gregoriaanskoorutrecht.nl
www.anthonyzielhorst.org

De lijkwade van Turijn

De tentoonstelling in de kerk

Joep Habets

Enkele weken geleden mocht ik met de tentoonstelling over de lijkwade van Turijn in uw kerk bij een werkelijk prachtige gemeenschap te gast zijn. Ik mocht u vertellen over deze expositie en vooral waartoe deze eigenlijk dient: zodat wij mensen ons meer bewust mogen worden van het lijden van Jezus en Maria, om met behulp van alle sacramenten die Jezus in de kerk heeft ingesteld in de hemel te kunnen komen.
Voor ons mensen is dat toch vaak een moeilijke weg, omdat er veel verleidingen en beproevingen ons deel worden. Wees gerust: Jezus is altijd bij ons en wil maar één ding: dat ons hart gelijkvormig wordt aan het zijne, zodat wij zijn evenbeeld mogen worden. Hierbij is de biecht een van de belangrijkste sacramenten. Zo zegt Hij in de boeken van de Kleine Zielen: "Ik zie uw hart als een kunstwerk waar ik dag en nacht aan werk, totdat het het mooiste kunstwerk is dat er bestaat." En als het klaar is? Awel, dan liggen we in de kist. Maar dan hopen we tenminste een klein beetje op Jezus te gelijken.
Maar geven wij Jezus wel de kans om dit ware kunstwerk te realiseren? Maken wij wel genoeg gebruik van de biecht om ons hart om te vormen tot zijn evenbeeld? Want hoe kan Jezus zijn werk doen als Hij te veel zonden aantreft in onze harten? Als Hij daarbij afdaalt in onze ziel tijdens de communie, struikelt Hij dan over onze zonden? Of vindt Hij een mooie, opgeruimde ziel in redelijke staat van genade?
We ruimen zoveel op: onze slaapkamer, onze woonkamer... Maar onze ziel?
Er is werkelijk altijd wel iets waar de Heilige Geest ons bewust van maakt, als we door onze keuzes in het dagelijks leven in staat van deze genade blijven. Onze gebeden worden dan beter verhoord dan die van iemand die in de zonde leeft. In dat laatste geval zit de lijn naar de hemel, zo gezegd, vol ruis. En als onze dag plots komt, dan zijn we er werkelijk klaar voor. Het zijn de keuzes hier op aarde die bepalen waar we terechtkomen als we sterven.
Mensen zeggen vaak, als men het heeft over iemand die is gestorven: "Hij had een goed leven." Maar weet dat het dan pas echt begint!
Bij de lezing over de lijkwade kon u horen en zien wat Jezus heeft geleden voor ons mensen. Maria en Jezus hebben alles gedaan en nog steeds, om ons te helpen en ons te begeleiden op het smalle pad dat ons naar de Hemel leidt.

In uw kerk worden de biechthokjes gelukkig niet gebruikt als bezemkast of kaarsenopslag, zoals in vele andere kerken het geval is. In uw kerk zijn ze juist een teken van een levend geloof dat door de priesters wordt uitgedragen. Dank voor dit mooie getuigenis voor de mensen om jullie heen.

Liturgische activiteiten

Bijzondere vieringen & Hoogfeesten

Voor de tijden van de reguliere Eucharistievieringen: zie omslag

-8 september Maria Geboorte - Feest
14 september Kruisverheffing - Feest
21 september H. Matteus - Feest
29 september H. Michael, Gabriel en Rafael, aartsengelen - Feest

18 oktober Gerardusfeest (parochie)
28 oktober HH Simon en Judas, apostelen - Feest

-1 november Allerheiligen - Hoogfeest
-2 november Allerzielen - Hoogfeest
-6 november HH Verkondigers vh geloof in onze streken - Feest
-7 november H. Willibrord, bisschop - Hoogfeest
-9 november Kerkwijding vd basiliek van St. Jan v. Lateranen - Feest
22 november Christus Koning - Hoogfeest
29 november 1e zondag Advent
30 november H. Andreas - Feest

Aanbidding

Tijden van de dagelijkse aanbidding zijn te vinden in de omslag. Bij de Roze Zusters, “Dienaressen van de Heilige Geest van de Altijddurende Aanbidding”, is in het klooster “het Cenakel” (St. Willibrordus-straat 34, Utrecht) altijddurende aanbidding. U bent daar altijd welkom. U kunt zich ook opgeven bij het secretariaat voor een vaste aanbiddingstijd in de week in het klooster: info@gerardusmajella.nl.

Biechtgelegenheid

Maandag t/m zaterdag van 18:00-18:45 uur.
Op zondag van 09:30-09:45 uur.

Koren

Tijdens de Hoogmis om 10:00 uur:

- Capella Majellana (gemengd koor): zingt doorgaans de 1e & 3e (en evt. 5e) zondag van de maand.
- 2e zondag van de maand zingt over het algemeen de vrouwenschola Cantus Scripturae.
- Andere zondagen worden op andere wijze muzikaal ondersteund, dit kunt u zien op de website bij de activiteitenkalender.

YouTubekanaal

Ook via YouTube zijn opnames van de (dagelijkse) eucharistie-vieringen te vinden, en meer videomateriaal. Zoek op H. Gerardus Majellaparochie Utrecht, of scan de QR-code.

Kerkomroep

Alle eucharistievieringen en andere gebedstijden kunt u ook volgen via www.kerkomroep.nl. U tikt plaatsnaam 'Utrecht' in en gaat naar 'Utrecht RK St. Gerardus Majella'. Of scan de QR-code hiernaast, dan bent u er meteen.

ACTIVITEITENKALENDER

September

Thomasclub
4 en 18 september
18:45u Leerhuis

Kinderkoor
18:45u Leerhuis
Doorgaans op de vrijdagen als er geen Thomasclub is*

Leeskring nieuwe Evangelisatie
8 september
19:45u Leerhuis (boven)

Tienerzondag
20 september (tijdens de H.Mis ook kinderpreek)

Marriage Course
13 en 27 september
18:30u Leerhuis

Sycamore
23 september
19:45u Leerhuis

Majella-Cat
27 september
12:00u Leerhuis (boven)

Alpha cursus
30 september
19:45u Leerhuis

*voor meer informatie, zie pagina 31

Oktober

Thomasclub
2 en 16 oktober
18:45u Leerhuis

Kinderkoor
18:45u Leerhuis
Doorgaans op de vrijdagen als er geen Thomasclub is

Tarcisiusdag Bisdom (misdienaars)
3 oktober

Leeskring nieuwe Evangelisatie
6 oktober 19:45u Leerhuis (boven)

Tienerzondag
20 oktober (tijdens de H.Mis ook kinderpreek)

Marriage Course
11 en 18 oktober
18:30u Leerhuis

Sycamore
14 oktober
19:45u Leerhuis

Ouderen Gerardusfeest
15 oktober

Gerardusfeest parochie
18 oktober 10:00u H.Mis
12:30u lezing over Gerardus Majella

Kom & Zie avond
17 oktober

Majella-Cat
11 en 25 oktober
12:00u Leerhuis (boven)

Alpha cursus
7, 21 en 28 oktober
19:45u Leerhuis

November

Thomasclub
6 en 20 november
18:45u Leerhuis

Kinderkoor
18:45u Leerhuis
Doorgaans op de vrijdagen als er geen Thomasclub is

Leeskring nieuwe Evangelisatie
10 november
19:45u Leerhuis (boven)

Tienerzondag
29 november

Marriage Course
1, 15 en 29 november
18:30u Leerhuis

Sycamore
4 en 25 november
19:45u Leerhuis

Parochievergadering
15 november
12:00u Leerhuis

Red Wednesday
18 november
19:00u H.Mis
19:45u **Kom&Zie/**gebedsavond

Majella-Cat
8 en 22 november

Alpha cursus
11 en 25 november
19:45u Leerhuis

Kennismakingbijeenkomst Exodus90 & Magnificat 90
22 november
11:45u Leerhuis

Personalia

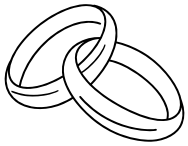

Gedoopt

5 juni 2026
Ines Maria
dochter van Kees &
Juana van Duijn

1 augustus 2026
Esther Maria
dochter van
Matthias & Clara
As-Balduino

15 augustus 2026
Francis Paul Jozef
zoon van Jonathan &
Sophie v.d. Gronden

Getrouwd

30 mei 2026
Paula v.d. Pol &
Ashik Vincent

Overleden

dhr. J.T.J.M. Graas (63 jaar)
30 juni 2026

mw. R. van Dijk-Pennings (88 jaar(
11 juli 2026

dhr. W. Verbrugge (88 jaar)
11 juli 2026

Colofon

Uitleg SITIO

'SITIO' betekent ‘Ik heb dorst’ (Joh. 19, 28). Dit is de dorstkreet van Jezus wanneer Hij sterft aan het kruis om Zijn liefde aan de Kerk te geven en Zijn Vader te verheerlijken. Hij dorst naar ons antwoord, onze ontvankelijkheid voor deze liefde.

Redactie

Lidwine Pouw (hoofdredactie), Maria Spruit (vormgeving), br. Kornelius Maria c.s.j., Pauline Klink, Gabriella Buirma, Marian Willems, Marianne Rozendal (secretariaat), Ngawara Highet-Dekelver Karsten Setz en Remco Bangma.

Verspreiding

Sitio verschijnt 4 keer per jaar met een oplage van 1000 stuks en online. Exemplaren zijn achterin de H. Gerardus Majella kerk mee te nemen. Wilt u de Sitio digitaal bekijken, ga dan naar www.gerardusmajella.nl

Auteursrechten

Voor overname van tekst- en beeldmateriaal in andere publicaties is toestemming van de uitgever vereist.

Advertenties

Voor het plaatsen van een advertentie kunt u contact opnemen met het bestuur: carmela.tilma.as@gerardusmajella.nl

De nieuwe Sitio

De volgende Sitio verschijnt op 1 december 2026. U kunt uw kopij uiterlijk 30 oktober 2026 aanleveren via het secretariaat onder vermelding van "redactie Sitio" of mailen naar info@gerardusmajella.nl (secretariaat) of lidwine.pouw.buirma@gerardusmajella.nl (redactie).

300 years since the birth of our patron saint

Ngawara Highet Dekelver

This year marks 300 years since the birth of St Gerard Majella — a particularly meaningful anniversary for those of us who worship in a church bearing his name. For many in our community, Gerardus Majella is a familiar name. We see it on our church and hear it within parish life. But how much do we know about the young Italian saint behind the name? And why, three centuries after his birth, do Catholics continue to honour saints such as Gerard, preserve their relics and ask for their prayers?

Whether we have been Catholic all our lives, are currently receiving catechesis, have recently returned to the Church, or have simply picked up this magazine while visiting, this anniversary is an invitation to look a little more closely.

Who was St Gerard?

Gerard Majella was born on 6 April 1726 in Muro Lucano, southern Italy, into a poor but devout Catholic family. After losing his father while still young, Gerard worked to help support his family. He eventually entered the Congregation of the Most Holy Redeemer — the Redemptorists — as a lay brother.

He was neither a priest nor a bishop. He wrote no great theological work and held no powerful position. In fact, his earthly life was remarkably short: Gerard died of tuberculosis in 1755, aged just 29. Yet **his deep prayer, humility, charity, obedience and remarkable trust in God left an impression on those around him.** Stories of his holiness and of extraordinary events associated with him spread widely after his death.

> *Gerard became particularly beloved as an intercessor for mothers, expectant mothers, unborn children and couples longing for a child.*

Gerard became particularly beloved as an intercessor for mothers, expectant mothers, unborn children and couples longing for a child. He was canonised by Pope St Pius X in 1904. Three centuries after his birth, his name and devotion have travelled far beyond the small Italian town in which he was born — even to our own parish here in Utrecht.

Why does the Church preserve and venerate relics?

The anniversary also gives us an opportunity to explore something that can sometimes be misunderstood — and which even lifelong Catholics may find surprisingly difficult to explain.

The answer begins not with the saints, but with Jesus Christ. **At the centre of our faith is the Incarnation: God became flesh and entered the physical world.** Our sacramental life reflects this. We are baptised with water. We are anointed with oil. A priest lays hands upon those being ordained. And at the centre of every Mass, bread and wine become the Body and Blood of Christ. **Catholic Christianity is a faith in which the physical world is relevant.** God created it, entered it and uses physical signs to communicate His grace.

Scripture itself gives us striking examples. In the Old Testament, a dead man comes back to life after touching the bones of the prophet Elisha (2 Kings 13:20–21). In Acts, cloths that had touched St Paul were brought to the sick, and people were healed (Acts 19:11–12). Were Elisha's bones magical? Was there some mysterious power contained in Paul's clothing? No. The power belonged to God.

> *We believe that those who die in Christ remain alive in Him*

That remains essential to understanding Catholic devotion today. Worship belongs to God alone. Catholics do not worship St Gerard. Nor do we worship Mary, the other saints, statues, medals or relics. **Worship belongs to God alone — Father, Son and Holy Spirit.**

Instead, we venerate the saints. We honour them because we recognise what God's grace accomplished in their lives. Perhaps we already understand something of this through ordinary human experience. Many of us treasure an object belonging to someone we love: a wedding ring, a handwritten letter, an old photograph or perhaps a rosary belonging to a parent or grandparent. The object matters because of the person to whom it belonged. A saint's relic is also a tangible connection to a real human life — but with an important difference. We believe that those who die in Christ remain alive in Him.

"I believe in the communion of saints"

We profess these words regularly in the Creed, but it is worth stopping to consider what they mean. The Church is not composed only of those we can see sitting beside us at Mass. Those who belong to Christ remain united in His Body beyond earthly death. **The saints are therefore not merely historical heroes whom Catholics admire from a distance. They are our brothers and sisters in Christ.** This is also why we ask for their intercession. We readily ask a friend, family member or fellow parishioner, "Please pray for me." When we say, " St Gerard, pray for us," we are asking another member of Christ's Body to pray for us before God. **The saints do not replace Jesus Christ or compete with Him. Everything they are, and everything we honour in them, comes from Him.**

> *The Church is not composed only of those we can see sitting beside us at Mass.*

What exactly is a relic?

Relics give us a physical connection to this communion. Some relics are part of the bodily remains of a saint. Others are things that the saint personally owned or used, while still others have been brought into contact with such relics.

Why should a saint's body matter?

Because every Sunday we profess our belief in “the resurrection of the body.” The body of a saint was the body in which that person prayed, worked, suffered, received the Eucharist, served others and followed Christ. Relics therefore remind us of something wonderfully simple: Saints were real people. **Holiness was lived through their ordinary human lives.**

Sacred does not mean magical. The same principle helps us understand blessed objects and sacramentals. A rosary is not a lucky charm. A medal is not a talisman. Holy water is not magic. A crucifix draws our eyes towards Christ's sacrifice. Holy water recalls our Baptism. The rosary leads us through the mysteries of the life of Christ. A saint's medal can remind us to seek that saint's prayers and imitate his or her virtues. **These things should never replace our relationship with God. They should lead us more deeply into it.**

And perhaps this brings us to the real significance of St Gerard's anniversary. Relics allow us to look backwards and touch, in a small way, the lives of Christians who walked before us. But the saints themselves always point us forwards — and upwards — towards Christ.

Three hundred years later

Gerard was an ordinary human being. He worked. He suffered. He experienced misunderstanding and illness. He prayed. He served. **And in a life of only 29 years, he allowed God's grace to transform the ordinary into something holy.** For those of us who have been Catholic for decades, perhaps this anniversary invites us to rediscover the meaning behind traditions that have become familiar.

For those currently journeying through catechesis, perhaps it opens another window onto the richness of the faith. And for the visitor who happens to enter our church and wonders why the name Gerardus Majella stands above it, his life offers a beautiful answer. **The saints remind us that holiness is not confined to history.** It is not reserved for priests, religious, theologians or extraordinary people. **It is the calling of every Christian.**

Three hundred years after his birth, St Gerard continues to point beyond himself towards the One he loved. May we learn to do the same.

St Gerard Majella, pray for us.

> *Relics therefore remind us of something wonderfully simple: Saints were real people*

De nieuwe

broedernieuws

Fr. Benedict-Charbel

Er is een nieuw gezicht bij de broeders. Omdat men over de nieuwe meestal nog niet zo veel weet, heet hij voorlopig gewoon: de nieuwe. Ik weet echter al een beetje meer over hem – want de nieuwe ben ik.
Mijn naam is broeder Benedict-Charbel. En meteen even een kleine verduidelijking: Charbel is niet mijn achternaam, maar mijn tweede voornaam. Die verwijst naar de heilige Charbel, een Libanese heilige. Zelf kom ik echter niet uit Libanon, maar uit Oostenrijk – om precies te zijn uit het prachtige Karinthië. Daar ben ik opgegroeid als de jongste van vier kinderen. De volgorde? Meisje, jongen, meisje, jongen – ik ben dus de laatste.

Mijn weg naar onze gemeenschap begon enigszins ongebruikelijk. In 2009 trad ik toe op de Filippijnen en heb ik daar mijn noviciaat gedaan. Voor mijn verdere opleiding ging ik naar Frankrijk. Daarna mocht ik nog eens drie jaar op de Filippijnen doorbrengen, voordat ik de afgelopen vier jaar in het prioraat in Marchegg in Oostenrijk heb gewoond – daar waar nu broeder Kornelius-Maria is.
Ik wil u echter ook meteen waarschuwen: er zijn drie onderwerpen waarover ik bijna niet kan ophouden met praten. Dus als u eigenlijk snel weer verder moet, kunt u mij beter niet aanspreken over de lieve God, FC Schalke 04 of hardlopen. Over God praten hoort natuurlijk een beetje bij mijn roeping , maar ik vind het ook gewoon ontzettend leuk om te discussiëren. Hoe provocerender de vraag, hoe groter het risico dat u niet zo snel weer wegkomt.

En waarom uitgerekend Schalke? Mijn vader liep als tiener in het Ruhrgebied het Schalke-virus op en heeft dat vervolgens doorgegeven aan zijn twee zonen. Inmiddels heeft het virus zich zelfs al verspreid naar de volgende generatie – mijn nichtje is ook een Schalke-fan.

Hardlopen is voor mij de ideale manier om mijn hoofd leeg te maken. Als enthousiaste marathonloper breng ik vele uren door op de straten en paden. En opvallend genoeg ontstaan juist tijdens het lopen vaak de beste ideeën voor een preek..

Hier in Utrecht mag ik twee mooie taken op me nemen. Allereerst de studentenparochie, waar ik me bijzonder op verheug, omdat het werken met jonge mensen mij na aan het hart ligt. Daarnaast mag ik prior van onze priorij worden. Ook dat is nieuw voor mij, een mooie uitdaging die ik met vreugde en vertrouwen aanga.
Ik kijk ernaar uit u allemaal persoonlijk te ontmoeten. Hopelijk ben ik dan niet al te lang meer alleen ‘de nieuwe’ – al luister ik voorlopig nog prima naar die naam.

800 jaar Franciscus

Karsten Setz

Dit jaar staan is het 800 jaar sinds de 'transitus', de overgang naar de hemel, van Franciscus. We herdenken de grote momenten uit de laatste levensfase van deze geliefde heilige uit Assisi, met als een van de absolute hoogtepunten het ontvangen van de stigmata (de wondtekenen). Acht eeuwen later is zijn omgang met lijden en kwetsbaarheid nog even actueel en uitdagend als toen.

We leven in een tijd die bol staat van een paradox: hoewel we een ongekende welvaart en veiligheid kennen, is de existentiële nood om ons heen opvallend groot. Veel mensen worstelen met gevoelens van leegte, prestatiedruk of eenzaamheid. Onze moderne reflex is vaak om lijden, pijn en gebrokenheid uitsluitend te zien als een 'probleem', als een defect dat we zo snel mogelijk technisch moeten oplossen, moeten controleren of, als dat niet lukt, moeten verbergen.

De heilige Franciscus wijst ons een andere weg. Hij nodigt ons uit om onze kwetsbaarheid niet enkel als een op te lossen probleem te benaderen, maar als een 'mysterie'. Een probleem is een obstakel buiten onszelf dat we uit de weg ruimen; een mysterie is een werkelijkheid waar we zélf deel van uitmaken en waar we doorheen moeten gaan. De manier waarop Franciscus omging met pijn heeft geen enkel spoor van een zekere krampachtige drang naar controle, maar laat zich veel meer kenmerken door een radicale, liefdevolle overgave.
Nergens wordt dit zo zichtbaar als in het verslag van zijn stigmatisatie op de berg La Verna, wat ik iedereen kan aanraden om te lezen. Daar, in diepe stilte en afzondering, ontving Franciscus de wondtekenen van Christus. Franciscus zocht het lijden niet op, als een doel op zich, maar werd gedreven door een intense verbondenheid met de lijdende Heer. In zijn visioen van de gekruisigde serafijn, de engel die hij zag, probeerde hij de paradox van de enerzijds adembenemende schoonheid en anderzijds het gruwelijke lijden van het Kruis niet met zijn verstand op te lossen.

Hij opende zich volledig voor het mysterie en ontving de wonden in een houding van actieve ontvankelijkheid. Hij bracht ze niet zelf aan om controle te ervaren; hij ontving ze als teken van ultieme liefde en eenwording.
Dit raakt aan de kern van de franciscaanse armoede.

Armoede was voor Franciscus geen kwestie van uiterlijke ontbering alleen, maar een innerlijke houding van 'niet-toe-eigenen' (vivere sine proprio). Het is het loslaten van de illusie dat we absolute macht over ons leven, onze naasten en ons eigen lichaam hebben.

Wanneer we stoppen met proberen alles krampachtig in de hand te houden, ontstaat er ruimte voor God.

Wat betekent dit voor ons, achthonderd jaar later? Wij dragen allemaal onze wonden met ons mee, zichtbaar of onzichtbaar. De neiging is groot om deze wonden in eenzaamheid te dragen uit schaamte. Franciscus leert ons echter dat de weg naar ware heling niet loopt via isolatie en méér controle, maar via kwetsbaarheid en verbinding.
Onze wonden hoeven geen tekenen van falen of destructie te zijn. Als we ze, in navolging van Franciscus, durven te erkennen en te delen met God en met elkaar, kan onze gebrokenheid juist een plaats van ontmoeting en genade worden. We kunnen zien hoe God werkt door onze wonden, hoe Hij liefdevol aanwezig blijft in ons lijden, zonder het altijd meteen op te lossen. Franciscus laat ons zien dat het ware, goede leven onze kwetsbaarheid erkent en omarmt, en deze door verbondenheid met Christus transformeert tot heilige tekenen. De vraag is of wij, net als hij, de controle los kunnen laten en God in en door onze wonden laten werken. Moge het zo zijn!

Magnifica Humanitas

Encycliek van Paus Leo XIV

Marian Willems

In deze artikelenreeks zal er steeds een stuk van de nieuwe encycliek van de paus, Magnifica Humanitas, worden samengevat en geduid. Magnifica Humanitas betekent ‘schitterende mensheid’; paus Leo XIV schrijft over AI en hoe het zich zou moeten verhouden tot de mens en haar waardigheid. Dit is het eerste deel, dat handelt over de Sociale Leer van de Kerk in het digitale tijdperk.

In mei 2026 verscheen de eerste encycliek van paus Leo XIV: Magnifica Humanitas. De paus opent zijn boodschap met een fundamentele keuze: bouwen we een nieuwe 'Toren van Babel' of kiezen we de 'weg van Nehemia'? Het boek Genesis beschrijft hoe mensen uit pure hoogmoed een hemelhoge toren bouwden om net zo machtig te worden als God. Dit project mislukte: ze raakten hun gemeenschappelijke taal kwijt en raakten verspreid. Vandaag de dag staat Babel voor een technocratische wereld die enkel draait om winst, efficiëntie en computers, waarin de menselijke maat verdwijnt.

Nehemia daarentegen was de joodse leider die na de ballingschap terugkeerde naar een verwoest Jeruzalem. Hij legde geen regels van bovenaf op, maar bracht families bij elkaar om samen de ingestorte stadsmuren weer op te bouwen. Deze weg vraagt om gedeelde verantwoordelijkheid en een samenleving waarin we echt naar elkaar luisteren.

Een traditie die meegroeit

De Kerk reflecteert al lang op rechtvaardig samenleven via haar Sociale Leer. Dit begon 135 jaar geleden met Rerum Novarum van paus Leo XIII, die opkwam voor fabrieksarbeiders. Paus Leo XIV benadrukt dat deze leer meegroeit met de geschiedenis en behandelt in zijn brief hoe opeenvolgende pausen hier telkens aan hebben bijgedragen. Vroeger stuurden overheden grote veranderingen aan, maar vandaag bezitten private technologiebedrijven vaak meer macht en kapitaal dan regeringen. Omdat deze techniek ons dagelijks leven diepgaand beïnvloedt, moeten we de digitale wereld beoordelen vanuit ons katholieke geloof.

Rechtvaardige principes voor nu

De encycliek reikt drie kernprincipes aan om de digitale wereld rechtvaardig in te richten:

- Het algemeen welzijn: Economische en politieke keuzes moeten goed zijn voor de hele samenleving. Kwetsbare mensen mogen nooit buiten de boot vallen.
- Universele bestemming van goederen: God gaf de aarde aan de hele mensheid. Dit geldt nu ook voor datanetwerken, algoritmen en platforms; zij mogen geen monopolie zijn van een kleine elite.
- Subsidiariteit: Beslissingen horen zo dicht mogelijk bij de burger te liggen. Techreuzen mogen regels niet eenzijdig opleggen, maar moeten lokale gemeenschappen een stem geven.

Tot slot herinnert de paus de Kerk aan haar eigen geloofwaardigheid: ook binnen de kerkelijke muren moeten we open, eerlijk, luisterend en samenwerkend (synodaal) met elkaar omgaan.

In de volgende editie kijken we naar de concrete impact van AI op school en werk.

In Memoriam Monseigneur Alphonsus Maria Jozeph Mensink * 6 maart 1934 – † 18 mei 2026

Het lijkt alweer een tijd geleden dat onze geliefde msgr. Mensink naar de Vader is gegaan. Toch willen we graag nog de mooie nagedachtenis van Maarten As in de Sitio plaatsen, zodat ook op papier een laatste eerbetoon en herinnering aan hem, die zovele jaren dienstbaar geweest is aan de Gerardus Majellaparochie, gewijd kan worden.

Monseigneur Mensink, Voor de laatste maal neem ik mij de vrijheid, om mij nog éénmaal tot u te richten:

Nog altijd zijn er nog veel parochianen die u in uw lange periode bij de Gerardus Majella hebben meegemaakt op heel belangrijke momenten in hun leven, emotionele momenten in hun leven.... Dat zijn de momenten waarbij we als mensen ervaren God te raken: Op momenten van geboorte en doop, bij het huwelijk, als wij van dierbaren afscheid moesten nemen, maar ook als we bijvoorbeeld ziek waren, of onze kinderen gelovig wilden opvoeden.

Tot 1 januari 2009 was u ruim 41 jaar verbonden aan de Gerardus Majella en daarvan bijna 35 Jaar lang was u pastoor, u was echt “Herder” van de Gerardus Majellaparochie. Een pastorale taak in een parochie is er één van een ijzeren discipline die elke dag, week maand en jaar weer terugkomt. Altijd gereed staan voor een heilige Mis, voor een doop voor een catechese, voor uitvaarten.....voor de continuïteit van de parochie.

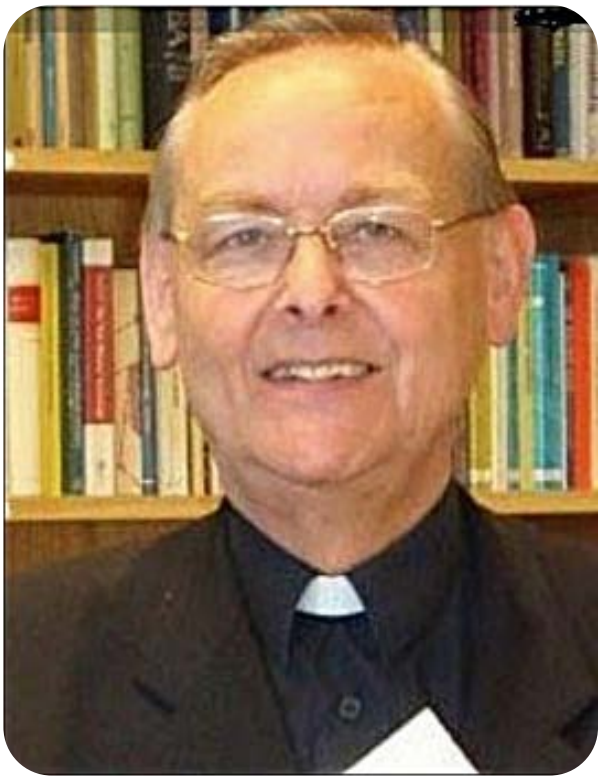
U bent hier begonnen als kapelaan en na het overlijden van Pastoor Schurink bent u op verzoek van de parochianen, pastoor van de parochie geworden. Ja eigenlijk democratisch gekozen tot pastoor.... Misschien wel één van de weinigen in het aartsbisdom.

Pastoor zijn was voor u niet alleen maar ‘op de winkel passen’.
Bij u heeft het vieren van de eucharistie, het toedienen van de sacramenten en het geven van onderricht volgens de leer van de Rooms-Katholieke Kerk altijd centraal gestaan. In dit teken was u tot het laatst toe een man vol creativiteit: Hoe nu verder met de parochie, altijd gericht op die Rooms-Katholieke Kerk geleid door Paus en bisschoppen en bezig met de vraag: “Welke bescheiden toegevoegde waarde kan de Gerardus Majella leveren aan die kerk?” In die zin was u onvermoeibaar.

De eerste periode moest u daarenboven de parochie vanuit een periode met schulden en tekorten, financieel gezond maken. U realiseerde zich als geen ander dat uitsluitend een financieel gezonde parochie de basis vormde voor uw werken. (Een voorbeeld hiervan is het Majella Centrum wat de financiële basis geweest is voor een verder uitbouwen van uw creatieve werk als pastoor.)

Een tweede groot project ‘De oprichting van het Instituut voor Katholicisme’ was bijzonder pretentieus. U heeft belangrijke onderdelen daarvan gerealiseerd: De parochie heeft een leerhuis gebouwd, naar het model van het Joodse leerhuis voor onderricht en catechese. En als het leerhuis er staat moet er ook invulling gegeven worden aan een programma, aan catechese en geloofsonderricht, opleidingen en cursussen van filosofie tot koster, van het leiden van uitvaarten tot muzikale cursussen. Dat allemaal deed u, wel met hulp van veel vrijwilligers, maar eigenlijk ook in uw eentje....

Een derde pastorale pijler was continu gericht op de vervolmaking van ons kerkgebouw opdat het pastoraal aansloot bij de vernieuwingen zoals die doorgevoerd zijn in de eredienst in de loop van de tijd. En altijd als mensen dachten dat er iets af was en alles bereikt was, was er alweer het volgende project en een nieuwe uitdaging. U was indertijd onvermoeibaar. Allemaal mijlpalen waar wij als parochianen maar ook de R.K.-Kerk in Utrecht en zelfs ook in Nederland u best bijzonder dankbaar voor mogen zijn.

Rooms katholieke Jongeren in Utrecht verenigden zich op eigen initiatief in de RKJ-Utrecht en vroegen voor hun activiteiten onderdak in uw parochie. U heeft ze kosteloos gefaciliteerd in het gebruik van de Pastorie, het Majellacentrum en later ook het Leerhuis.

Daarnaast mogen wij een voorbeeld nemen aan uw gastvrijheid: uw huis stond open. Alle individuen en groepen die de kerk een warm hart toedroegen vonden hier een warm thuis om elkaar en anderen te ontmoeten. Voor niets en om niets mochten zij gebruiken maken van de faciliteiten die de parochie hen kon bieden. In de pastorie werd altijd wel een kamer of plek gevonden, voor deze ontmoetingen.

Uw ultieme beloning van de bisschop is wel het schenken van de broeders van Sint Jan aan onze parochie, en als echte kroon op uw werk kreeg u op uw gouden priesterfeest de onderscheiding van Paus Benedictus XVI tot ‘Kapelaan van Zijne Heiligheid’ een eretitel die u het recht gaf zich monseigneur te noemen, voor het gemak Ere-kapelaan van de paus genoemd. Een beloning waar monseigneur Eijk zich hard voor heeft gemaakt, want de kardinaal waardeerde, zo heeft hij me destijds persoonlijk meegedeeld, de signatuur van onze parochie en het werk van u als pastoor.

Het waren zeker geen gemakkelijke tijden in Kerk en samenleving gedurende de jaren van uw pastoraat, de jaren 1974 – 2009. Maar toch is het u gelukt om vernieuwingen door te voeren maar ook de rijke schat aan tradities voor onze kerk te behouden. De wekelijkse hoogmis in de Sint Gerardus Majellakerk was daar een mooi voorbeeld van.

Na uw afscheid als pastoor mochten de kinderen u nog het meeste missen, want wie vroeg er hen na de mis buiten nu nog: “Wat heb je gisterenavond in je schoen gehad?

Er zijn inmiddels na uw vertrek weer 16 jaren verstreken, en net als elders in het leven gingen de verandering door, hier en óók in uw leven.
De laatste jaren verbleef u in een verzorgingshuis in Bosch en Duin. Ik vertelde u dan dat desalniettemin ook uw geest nog altijd rondwaart in onze kerk: de Gerardus Majellakerk. In een van de heldere momenten memoreerde u me het laatste jaar: “Maarten, eigenlijk heb ik, nu ik hier zit, mijzelf overleefd.”

Mooi dat u nu bent ingeslapen na zo’n prachtig en rijk leven en eindelijk mocht thuiskomen bij Onze Vader in de hemel. Ik bid en vele parochianen hebben met mij gebeden voor uw zielenrust.

> *De profeet zegt: Voordat Ik u in de moederschoot vormde, kende Ik u. (Je. 1,5)*

Mogen wij dan God danken, dat hij u aan de wereld geschonken heeft en dat wij het genot hebben mogen ervaren, U te kennen.

Slaap zacht Fons,
Maarten

Thomas a Kempis

Leerhuis

Er staan voor dit nieuwe pastorale jaar weer veel mooie verdiepingsmogelijkheden op het programma. U vind ze allemaal op de website onder het kopje 'geloofsverdieping'. Langs deze weg een aansporing om verder te zoeken en te kiezen wat u aanspreekt.

Alpha Cursus
Een cursus van tien avonden voor hen die kennis willen maken met het christelijk geloof en nieuwsgierig zijn naar wat nou precies de basisprincipes ervan zijn.
Ook voor hen, die 'terug van weggeweest' weer opnieuw interesse hebben in waar het geloof nou ook weer over ging.
Aan de hand van filmmateriaal, inleidingen en uitwisselingen in deelgroepen onder leiding van een gespreksleider worden thema's uitgewerkt en besproken.
Voor data en meer informatie verwijzen wij naar de website van de Gerardus Majella parochie en de betreffende contactpersonen.

Sycamore cursus
Voor hen die m.n. meer willen leren over wat specifiek het katholieke geloof inhoudt. Deze cursus wordt verspreid over 12 avonden, gemiddeld elke drie weken. Ook hier wordt filmmateriaal gebruikt en wordt er in groepjes uitgewisseld a.d.h.v. vragen, die voortvloeien uit het filmmateriaal.
Ook hiervoor verwijzen wij naar de website van de parochie en naar de betreffende contactpersonen.

Johannes Academie
Naast deze cursussen is er weer, in samenwerking met de broeders van Sint Jan en een aantal young professionals, een prachtig aanbod georganiseerd van een aantal verdiepings- en bezinningsavonden en ook zaterdagochtenden met verschillende thema's. Bij deze thema-ochtenden zijn sprekers uitgenodigd die experts zijn in hun vakgebied, en tevens alles in het licht van het geloof kunnen benaderen.

Er komen onder andere twee avonden over de encycliek van paus Leo, **Magnifica Humanitas over de impact van AI op de mens**, met als spreker Carlo Beenakker.

Anton ten Klooster zal een algemene inleiding geven in de **Sociale Leer van de Kerk**, ingesteld door H. Paus Leo XIII, en waar onze huidige paus op voort wil borduren, om deze leer toe te passen op onze huidige tijd.

Verder zal Harm Goris een serie lezingen geven over **Natuur, Zonde en Genade.**

De data en de overige sprekers worden nog bekend gemaakt. Deze zullen op de website en in de nieuwsbrief komen te staan.

Nieuws van de families

Voor de data en de tijden van de gezinsactiviteiten zie pagina 19

THOMASCLUB

Na de zomer begint de Thomasclub weer! Tijdens de Thomasclub is er catechese, ontmoeting en knutselen voor kinderen en tieners van 4-16 jaar.
Er zijn 5 verschillende leeftijdsniveaus.
We leren uit de Bijbel en uit de traditie van de Kerk, knutselen, bidden samen en doen spelletjes. Je bent van harte welkom in het Leerhuis! De data staan in de activiteitenkalender op p. 19.

KINDERKOOR

Op de vrijdagavonden dat er geen thomasclub is, komt er een groepje kinderen bijeen in het leerhuis om liederen te oefenen. Een aantal keer per jaar mag het kinderkoor in de Mis op zondag zingen.

Wil je meedoen? In de Whatsapp-community van de Majella zit een appgroepje voor het kinderkoor!

KWD EN PWD

Iedere H. Mis op zondag om 10:00 uur, en in het Engels op de zondagsmis om 16:00 uur, is er voor de kinderen kinderwoorddienst. In het souterrain onder de kerk komen de kinderen samen om op hun niveau het Woord van God te horen en het te verwerken.
Om 10:00u zijn er twee groepen, voor de peuters van 0-4, en voor de kinderen van 4 tot ongeveer 12 jaar.

MISDIENAARSDAG

Op 3 oktober komen alle misdienaars bij elkaar. Niet alleen voor de gezelligheid, om elkaar beter te leren kennen, maar ook omdat het dienen van de Mis zo iets rijks is en er zoveel over te leren valt, dat hier soms best een dag aan gewijd mag worden! De misdienaars leren meer over de inhoud van de Mis, om zo met nog meer eerbied en ontzag de Mis te kunnen dienen.

BOEKENKASTJE

Achterin de kerk staat een kastje met kinderboeken erin. Deze boekjes hebben allemaal iets te maken met Jezus, of andere bijbelverhalen. Dit kan helpen om de kleintjes tijdens de Mis wat rustiger te houden. Voel je vrij om ze te pakken, en na de Mis weer netjes terug te zetten!

Mocht het de kleine nou echt even niet lukken om stil te zijn, of er moet een luier verschoond worden, dan is de Gerarduskamer links naast het altaar handig. Hierin kan door een glazen wand de Mis gezien, en via radioverbinding gehoord worden. En er staat wat speelgoed voor de kleintjes.

TIENERZONDAGEN

Eens in de maand is er voor de tieners tienerzondag! Na de Mis van 10 uur gaan ze met elkaar op stap voor een toffe activiteit, diepgang, goede gesprekken en veel gezelligheid.

Voor data, zie de activiteitenkalender op pagina 19.

Wil je op de hoogte worden gehouden van alle activiteiten voor gezinnen? Dan kan je lid worden van de Gezinnen-app via de Whatsapp community van onze parochie.

HET WONDER VAN GERARDUS MAJELLA

Op een dag loopt Gerardus Majella uit het huis van vrienden, de familie Pirofalo. Een van de dochters rent achter hem aan en zegt: “Je bent je zakdoek vergeten!” Gerardus heeft een voorgevoel. En hij voelt dat dat gevoel niet van hemzelf komt, maar van God. “Hou de zakdoek maar”, zegt hij, “je zult hem op een dag nog nodig hebben.”

Jaren later, toen de dochter al een jaar getrouwd was, zou ze een kindje krijgen. Maar de bevalling was heel moeilijk. Ze waren erg bang dat het kindje en de moeder het niet zouden halen. Ineens moest ze aan de zakdoek van Gerardus denken. “In het kastje naast mijn bed ligt een zakdoek, wil je me die geven?”, vroeg ze aan de vroedvrouw.

Zodra ze de zakdoek in haar handen kreeg, ging het beter met haar. De moeilijkheden verdwenen, en het kindje werd gezond en wel geboren. Wat een wonder!

Dit verhaal werd erg bekend, eerst in de omgeving en later over de hele wereld. Daarom wordt de H. Gerardus Majella ook nu nog vaak om hulp gevraagd, en vragen hem speciaal om hulp voor alle moeders en vrouwen die graag een kindje zouden willen.